

12.10.23

חברות וחברי הסגל, תלמידות ותלמידים,

אני רוצה לפתוח את דברי בהבעת צער כבד מנשוא, על מותם של למעלה מאלף אנשים, נשים וטף, שנרצחו ונהרגו בפשע המחריד שבוצע כנגד העם היהודי בארצו. אני כואב מעומק ליבי את מותם של תלמידינו ותלמידותנו, ושל קרובי משפחתם של חברי סגל שלנו, אשר נרצחו ונהרגו: דן אריאל (בנו של פרופ' מאיר אריאל, הנדסה), עמרי בלקין (משפטים), יובל בן יעקב (בנו של ד"ר חיים בן יעקב, האגף לקשרי חוץ), אמנון בצלאל (אביה של ליאת בצלאל, מדעי המחשב), ברונה ולאנו (תקשורת, סוציולוגיה ואנתרופולוגיה), רועי נגרי (מדעי המחשב וניהול) ומאיה פודר (קולנוע). לצערי, יכול שלרשימה זו יתווספו נופלים נוספים, אשר טרם נודע לנו דבר היפגעים. יהי זכרם של הנופלים ברוך.

חלף כמעט שבוע מאז הטבח הנורא, והמעמסה הנפשית העצומה רק הולכת וגוברת. אנו קוברים את מתינו; נחשפים לעוד ועוד עדויות על מעשי זוועה; מוכי הלם מכך שאפילו תינוקות בני יומם לא ניצלו מגיא ההריגה; ודואגים עד אין קץ לגורל שבויינו. אכן, עיני לאומי ואישי כזה לא חווינו מעולם במדינת ישראל, ולמרבה הצער נקודת סיום עדין אינה נראית באופק.

האוניברסיטה נרתמת למאמצי סיוע. הקמנו קרן חירום לסיוע כלכלי ותגברנו מאד את מערך השירותים הפסיכולוגיים המוצעים לקהילת האוניברסיטה. הפקולטות ובתי הספר פועלים ליצירת קשר אישי עם התלמידים והתלמידות שלנו המתגוררים בדרום הארץ או המשרתים בכוחות הביטחון. אנחנו מארחים במעונות הסטודנטים בני משפחות של תלמידינו מהדרום שנאלצו לעזוב את בתיהם.

בשיתוף עם אגודת הסטודנטים, האוניברסיטה פועלת לגייס חברות וחברי סגל, תלמידות ותלמידים, כדי לסייע בהתנדבות בדרכים שונות. אגודת הסטודנטים, לגאונותנו הרבה, פעילה כבר מספר ימים באיסוף לבוש, מזון, ציוד רפואי, ופריטים חיוניים נוספים שיסייעו לתושבי הדרום שהפכו לפליטים בארצם. בימים הקרובים ננסה לבחון אם חברות וחברי סגל יוכלו לסייע בתחום מומחיותם, למשל, בעבודה סוציאלית, בתחומי הרפואה השונים, בפסיכולוגיה ובמשפטים. למעשה, פעילות התנדבותית כבר החלה בבתי הספר לרפואת שיניים ולעבודה סוציאלית. אנחנו בודקים עם חברות וחברי סגל ועם תלמידינו, מי מהם מעוניין לארח תושבים מן הדרום בביתו.

בעיצומו של הסבל שאנחנו חווים כיחידים וכעם, יש הרוקדים על הדם. במקומות שונים בעולם, ובכלל זה בקמפוסים באוניברסיטאות מכובדות, מתגברת פעילות בי די אס, אשר מבקשת להצדיק את הזוועות שביצעו בנו מרצחי החמאס. קשה לקרוא או לצפות בפוסטים שברשתות החברתיות השונות; קשה להיווכח באוזלת ידם של ראשי מוסדות אקדמיים מסוימים אשר אינם עושים די כדי למנוע ניצול לרעה של חופש הביטוי. כידוע, חופש הביטוי אינו חופש מוחלט, הוא נסוג בפני ערכים של קדושת החיים והביטחון האישי, ואינו מגן על ביטויי שנאה והסתה למעשי רצח ואלמות. הייתי מצפה מן הקולגות שלי, ראשי מוסדות אקדמיים בארצות הברית בעיקר, שינהגו עם תלמידיהם וחברי סגל אשר מצדיקים את הטבח, כמו שהיו נוהגים עם מי שהיה מצדיק את פיגוע הטרור של ה-11 בספטמבר. הייתי מצפה מהם לגנות באופן ברור ונחרץ וללא כל סייג את הטבח הנורא שבוצע כאן. חלקם עשו זאת, אך היו שנמנעו מכך.

על רקע זה, בין היתר, נרתמת האוניברסיטה גם לפעילות הסברתית. חלק מן הסטודנטים הבינלאומיים שלנו התגייסו כבר לטובת העניין ועושים עבודת קודש. בימים אלו אנחנו מגייסים בעזרת אגודת הסטודנטים, סטודנטים

וסטודנטיות מתנדבים אשר יפעלו ברשתות החברתיות ויזימו את השקרים הנוראים המופצים בהן, ואשר עלולים להשפיע גם על קהל תמים אשר אינו מבין אולי מה עולל לנו עמלק.

ולבסוף, ביטויי שנאה והסתה בקרבנו. לצערי, ישנם תלמידים שלנו, אשר מביעים הזדהות ותמיכה עם מעשי הזוועה של החמאס. מספרם קטן ביותר, אך אין זה מפחית מחומרת התופעה. ננקוט יד קשה כנגדם, ובמקרים שבהם נחשוב שנעברה גם עבירה פלילית נדווח על כך למשטרה. הטיפול יהיה מהיר, נוכח רגישות המצב, אך לא נפר את זכויותיו של אף תלמיד או תלמידה לבירור הוגן של עובדות המקרה. דווקא בתקופות קשות – ואין קשה מזו בה אנו מצויים כעת – נבחנת חברה. הדמוקרטיה וזכויות האדם אינן מושעות בעיתות מלחמה. אדרבא, חשיבותן אפילו גדלה.

בד בבד, אנחנו נתקלים בתופעה של הסתה חמורה על ידי גורמים קיצוניים כנגד תלמידים בקמפוס שכל חטאם הוא היותם ערבים. רוצחי החמאס לא הבחינו בין יהודים לבין ערבים, ובמתקפת הטרור הנתעבת שלהם נפצעו ונהרגו ערבים ישראלים רבים. תופעה זו של הסתה כנגד ערבים היא מצומצמת, אך לא נעבור עליה לסדר היום. מסיתים מכל סוג לא יינקו. כאמור, חברה נבחנת בשעות קשות. אוניברסיטת תל אביב תהווה דוגמה גם בענין זה.

אני מאחל לכם ימים טובים יותר.

שלכם,

אריאל פורת

Oct. 12, 2023

Dear faculty, staff, and students,

Let me begin by expressing deep, almost unbearable sorrow for the death of over 1,200 women, men, and children, murdered or killed in the horrific crime perpetrated against the Jewish people in its homeland. I am immensely grieved by the death of 11 of our students and relatives of our faculty members, who have been murdered or killed in this atrocious attack. Their names can be found in this [link](#) which, sadly, we are updating as information flows in.

May their memory be blessed.

Almost a week has gone by since the brutal massacre, and the enormous emotional burden grows heavier every day. We are burying our dead; we are exposed to more and more atrocities; we were devastated to discover that even small infants were not spared from the slaughter; and we are desperately concerned for the fate of the hostages. Indeed, such personal torment and nationwide anguish we have never known in the state of Israel, and the end is nowhere in sight.

TAU has harnessed all its strength and abilities to support the nationwide efforts. We have established an emergency fund to provide financial assistance, and considerably reinforced the psychological services offered to the TAU community, including opening hotlines in both Hebrew and English. Our faculties and schools are personally contacting students who live in southern Israel or serve in the armed forces. We are hosting families of our students from the south in the TAU dorms.

Together with the Student Union, TAU is recruiting volunteers from the TAU community, to help wherever help is needed. We are extremely proud of our Student Union, who are collecting food, clothing, medical equipment, and other necessities for mobilized soldiers and residents of southern Israel who have become refugees in their own land. In the coming days we will look for faculty members who can offer assistance in their own areas of expertise – such as social work, dentistry, various fields of medicine, psychology, law, etc. In fact, volunteer activities have already begun in the Schools of Dentistry and Social Work. We are turning to faculty, staff, and students, to ask whether they wish to host Israelis from the south in their own homes.

But while we hurt and grieve, as individuals and as a nation, there are those who applaud the bloodshed. In places around the world, including the campuses of some renowned universities, we witness rising BDS activities, justifying the atrocities perpetrated by the butchers of Hamas. It is very hard to read or watch these posts in the social networks. It is hard to observe the feebleness of certain leaders of academic institutions, who do not do enough to prevent this abuse of freedom of speech. Freedom of speech is not an absolute right. It must be trumped by the sanctity of life and the value of personal safety. It cannot protect expressions of hatred or incitement to murder and violence. I would expect my colleagues, heads of academic institutions, especially in the USA, to treat students and personnel who justify the slaughter as they would have treated anyone who justified the events of 9/11. I would expect them to condemn--clearly, firmly, and unequivocally--the horrendous massacre that has taken place in our land. Some have done so. But others have not.

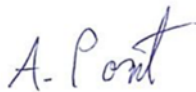
Against this background, TAU is adding media outreach to its tasks. Some of our international students are already doing very valuable work in this respect. With the help of our Student Union, we are recruiting students who will operate in the social networks, to refute the terrible lies that might influence naïve, unknowing audiences who are unaware of what our enemy has done to us.

Finally, I must speak of expressions of hatred and incitement right here on campus. A few of our students have expressed support for the atrocities of Hamas. Their number is very small, but that detracts nothing from the gravity of this phenomenon. We will be very strict with this handful of students, and when we feel the offense is criminal in nature, we shall report them to the police. We will act swiftly, as required in this sensitive situation, but will not deny any student the right to a fair investigation of the facts. A society is tested in its difficult hours – and none are more difficult than those we are experiencing today. Democracy and human rights are not to be suspended in wartime. If anything, their importance increases.

At the same time, we are seeing deplorable incitement from extremists against our own students, whose only fault is being Arab. The Hamas murderers made no distinction between Jews and Arabs, and in their despicable attack many Arab Israelis were also killed and injured. The phenomenon of incitement against Arabs on our campus is of small proportions, but it shall not be overlooked. Inciters of any kind will not be tolerated. As noted above, a society is tested in its hour of calamity. TAU will serve as a model in this matter as well.

I wish you all better days.

Yours,

A handwritten signature in blue ink that reads "A. Porat". The signature is written in a cursive, slightly slanted style.

Ariel Porat